

Netop dette Forhold viser klart, at Concurren-
 cen ikke gjør sig saaledes gjældende her; thi
 disse nye Forber, der opstaae ved Siden af
 de gamle, nedsette ikke Prisen paa de gamle.
 Hvad der ved Fordeiendomme danner Concu-
 rrencen, er Colonisationen, de store Samsærd-
 selsmidlers Udvikling, Noget, der ikke staaer i
 Forbindelse med vore Forhold. Bygges der
 her i Landet nye Forber ved Siden af de
 gamle, saa nedsettes ikke derfor de gamle i
 Verdi; det er ganske andre, mere almindelige
 Forhold, der her ere de bestemmende, end de,
 der opstaae ved den frie Concurrence paa Stedet,
 ved den stedlige Concurrence. Jeg nævner
 dette, fordi jeg, forsaavidt det staaer til mig,
 ikke ønsker at lade Noget staae uklart. Jeg
 ønsker at staae denne simple Sætning ret fast,
 at en betydelig Deel af Bygningsafgiften hviler
 paa Leieren. Jeg begyndte med at sige, at jeg
 tildeels er enig med den ærede Minister navnlig
 deri, at Kjøbstæderne i dette Dieblit ere over-
 beyrkede. Jeg er ogsaa enig med ham deri,
 at den nuværende Ordning af Bygningsafgiften
 frembyder saa store praktiske Vanskeligheder, at
 man maa see at komme bort derfra. Men jeg
 kan ikke nægte, at jeg nærer overordentlig me-
 gen Tvivl om, hvorvidt det ikke vil være rigtigt
 at gaae fuldstændigt den modsatte Vej af den,
 der tilsigtes af den ærede Minister, om ikke
 den rette Vej her vil være at forandre denne
 tildeels beyrkende Skat ved at indskrænke
 den, om man ikke for at lette Kjøbstæderne,
 istedetfor den Vej, der er foreslaaet, skal gaae
 fuldstændig den modsatte Vej. Ulemperne og
 Fordelene ved Bygningsafgiften ere saa ofte
 gjorte gjældende, at jeg idetmindste i dette
 Dieblit er mindre tilbøielig til her at dvæle
 udførligt derved. Der er neppe Noget, der
 vil nægte, at der er betydelige Ulemper ved
 denne Skat, at den ikke er afsaaset efter Eb-
 nen, at den som en Afgift paa Beboelsesleilig-
 heden, hvor der er en stor Familie, ofte bliver
 trykkende for dem, der mindst kunne taale
 Trykket, at den er deelig i de fleste Ulemper,
 der findes ved Forbrugsafgifter, der hvile paa
 uundværlige Fornødenheder, paa Nødvendig-
 hedsartikler, paa Gjenstande, man maa ønske
 meget brugte, idet det er uimodsigeligt, at gode,
 rummelige, sunde Leiligheder ere en af de

Forbrugsartikler, hvis Forbrug man meest maa
 ønske udvidet. Ved Siden heraf kan der ganske
 vist fremhæves en stor Deel Fordele, der ikke
 ere af ringe Betydning; men hvilket der her
 maa være det Overveiende, kan jeg i dette
 Dieblit ikke afgjøre, fordi jeg ikke kjender den
 Skæbne, der vil ramme den anden Skattelov,
 som — af flere Grunde er jeg tilbøielig til at
 beklage det — er forelagt først i det andet
 Huus. Jeg kan ikke endnu fatte nogen be-
 grundet Mening om, hvilken Vej vi skulle gaae,
 om vi skulle udvide Bygningsafgiften eller ind-
 strænke den, før jeg seer, hvad Resultatet bliver
 af Forhandlingerne om Indkomsskatten. Thi
 jeg deler den Overbeviisning, der vistnok deles
 af de Fleste, at vi maae have en ny directe
 Skat; men kunde jeg faae noget Haab om,
 at vi kunde faae, hvad jeg betragter som en
 god Skat paa den almindelige Evne, saa vilde
 jeg afgjort foretrække at gaae den Vej, fremfor
 at udvide denne Skat, fremfor at lade den ind-
 bringe vel en 3—400,000 Rd. mere end hidtil, saa
 tvertimod at indskrænke den. Den tidligere
 Indkomsskat staaer ganske vist for mig langtfra
 som et Ideal, men det er neppe tilladeligt her
 at gaae nærmere ind paa at betegne, hvad der
 maa betragtes som et Ideal af en almindelig
 Skat. Jeg skal kun bemærke, at, hvad enten
 jeg gaar ud fra Retfærdigheden, fra en Be-
 tragtning af den virkelige Evne, eller jeg seer
 paa de mere praktiske Forhold, er jeg overbe-
 viist om, at en sammensat Form af Indkomst-
 og Formueskat, navnlig naar man paa samme
 Tid reformerede vor communale Bestatning, vil
 være nærmest Idealet. Jeg troer, at det vil være
 bedst muligt paa den Maade at tilvejebringe
 en retfærdig Skat, især naar man behandler
 Indkomster af al personlig Virksomhed overor-
 dentlig lemfældigt, medens jeg derimod ønsker
 al Formue rammet, og jeg troer, at naar man
 derved benyttede ikke blot det Midde, der er
 foreslaaet af Ministeren, eller maaskee ikke ganske
 det, men derimod andre Midler, som jeg seer
 ere anvendte i andre Lande, navnlig i mere
 demokratiske Lande, naar man ikke frygtede for
 at anvende de absolut fornødne Sikkerhedsmid-
 ler, der ere nødvendige for at faae Noget at
 beskaffe, hvad der i Almindelighed kommer til
 at mangle — naar man saaledes baade er ret-